

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

XI priores dies complectens

Bolland, Johannes

Parisiis et Romae, 1863

De S. Blidmundo Sive Gogo Abbate In Gallia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72708](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72708)

DE S. BLIDMUNDO SIVE GOGO

ABBATE IN GALLIA.

SECCLO VII.
III JAN.

Hugo Menardus in Martyrologio Benedictino in Non. JANUAR. In territorio Ambianensi S. Blidmundi Abbatis, disciplini S. Valerici. De eo agitur in vita S. Valerici fuse i Aprilis. Ipsius quoque vitam Blidmundi ita describit idem Menardus lib. i observation. ex monumentis monasterii S. Valerici :

S. Blidmundus a S. Valerico curatus fit monachus.

2 S. Blidmundus nobilibus parentibus natus est in quodam castro Delphinatus ad Isaram fluvium. Adolescens omnibus membris captus, diuturno languore contabescebat : donec ad S. Valericum Abbatem, cujus fama per universam Galliam percrebuerat, delatus, ejus precibus sanatus est. Blidmundus tanti beneficii non immemor, se totum Deo tradidit sud magisterio S. Valerici.

Eligitur Abbas.

3 Post ejus mortem S. Blidmundus omnium suffragiis et votis ei suffectus est. Sed cum bella in dies deflagrarent, monachis huc et illic dissipatis, ad S. Attalam Bobiensem in Italia monasterii Abbatem venit : ubi aliquot annos sub districtioris vitae disciplina commoratus est. Extincto bello in Picardiam ad sepulchrum sancti sui magistri redire appetiit : quod illi concedere S. Attala nolebat, quia a tam sancto viro distrahi non poterat. Interea contigit S. Attalam membrorum usu orbari, ita ut ire in tem-

Bobbii degit.

plum non valeret, nisi a S. Blidmundo suffultus. Cumque hoc pacto simul incederent, videbatur S. Attalæ, se per aera sublatum trium pedum altitudine cum S. Blidmundo ambulare. Quo permotus S. Attala ipsi ad sepulchrum S. Valerici remeare concessit.

Monasterium S. Valerici restaurat.

4 Cum igitur ad locum venisset S. Blidmundus, eum vepribus et spinis horrentem invenit. Iis accensis cellam ædificavit, in qua aliquot annis vitam eremiticam egit. Cum vero non pauca per Dei gratiam operaretur miracula, multi vitæ monasticæ studio ad eum concurrerunt, et constructo monasterio eum Abbatem elegerunt. Ibi vitam Angelis quam simillimam monachi cum beato suo Abbate tradebant.

Reliquias paganis nisi extirpat.

5 Circa eundem locum erant quædam antiquæ superstitionis reliquiæ, quas S. Blidmundus cum suis monachis extirpavit, prostratis etiam quibusdam simulachris, quæ ibi residua erant. Tandem multis exantlatis pro Christo et animarum salute laboribus in cælum traductus est. Ejus sacræ reliquiæ adhuc visuntur in monasterio ab illo ædificato, quod de nomine S. Valerici dicitur, situmque est ad littus maris in diocesi Ambianensi. Ejus festum celebratur in Januarii in eodem monasterio, ex cujus veteribus monumentis hæc vita de prompta est.

Moritur.

NOT. 61.

INVENTIO SECUNDA

S. QUINTINI MARTYRIS.

CIRCA AN. CHR. DCCXLVII. III JAN.

Semper in Ecclesia dies Inventionis sacrarum reliquiarum ac Translationis religiose observati sunt. Quod tum ex Martyrologiis, tum ex variis SS. PP. sermonibus liquet.

2 De hac S. Quintini secunda Inventione ista reperi in antiquissimo Martyrologio monasterii S. Martini Tornaci : In pago Viromandensi Inventionis corporis B. Quintini Martyris ab Eligio Episcopo, et Translatio ipsius. Eadem Molanus in Adit. ad Usuardum, et Galesinius, ac Martyrologium Germanicum Ferrarius in generali Catalogo Sanctorum : Apud Augustam Veromanduorum Inventionis corporis S. Quintini.

Somonæ fluvius.

3 De Veromanduis, S. Quintini oppido, ejusque corporis Inventione hæc scribit Papirius Massonus in descriptione fluminum Gallia : Oritur Somma in vico Veromanduorum Fervaquio, unde S. Quintini municipium petit : de quo Usuardus in Martyrologio vetus scriptor sic ait : In Galliis oppido Vermandensi S. Quintini, qui sub Maximino Imperatore martyrium passus, cujus corpus post annos quinquaginta quinque revelante Angelo inventum est. Hæc ille pridie Kal. Novemb. In vita quoque ejus Martyris scriptum invenio quod sequitur : Ejus venerabile corpus licet ab impiis in Somonæ fluvio cum plumbo fuisset immersum, tamen per annos plurimos latuit, et incorruptum est repertum. Sigebertus historicus ad annum nongentesimum sexagesimum quartum : Ecclesia, inquit, S. Quintini Martyris est in Insula super fluvium Somonæ sita, cujus martyrium anno Christi trecentesimo secundo contigit. Addit Sigebertus ab Eusebia matrona in superiori loco præminentis oppidi quod antiquitus Augusta Veromanduorum vocabatur, corpus ejus esse collocatum; et rursus ab Eligio Episcopo Noviomensi detectum.

S. Quintini prima et secunda inventio.

Unde hæc historia descripta.

Inventionem hanc commemorat S. Audoenus in vita S. Eligii quam i Decemb. integram datari sumus. Hanc autem partem ex quatuor mss. codicibus descripsimus,

Rubæ vallis Lovaniensi, Balthasaris Moreti v. cl. S. Mariæ Bonifontis; quæ ita habet :

4 Eligio viro sanctissimo inter cetera virtutum suarum miracula id etiam a Domino concessum erat, ut sanctorum Martyrum corpora, quæ per tot sæcula abdita populis hæcenus habebantur, eo investigante ac nimio ardore fidei indagante, patefacta prodirentur. Siquidem nonnulla venerabantur prius a populo in locis quibus non erant, et tamen quo in loco certius humata tegerentur, prorsus ignorabatur. Ex eo ergo tempore, quo Eligius Pontifex consecratus Pastor est datus, ab eo nonnulla inventa populis sunt declarata. Ex quibus primum ac summum sanctum Martyrem Quintinum in principio Episcopatus sui, grandi instantia quæsitum, olim quoque celatum, promovit palam in publicum.

S. Eligius Sanctorum corpora perquiriit.

5 Denique priusquam Eligius ejusdem loci datus esset Episcopus, extitit quidam vir improbus, nomine Maurinus, ut videbatur populis, habitu religiosus; cantor etiam in Regis palatio laudatus, atque ex hoc, ut rei docuit exitus, mente tumidus, corde protervus, atque actione dissipatus : qui audacia suæ præsumptionis deceptus, cepit verbis extollere, a se Martyris Quintini corpus, et inquiri posse, et inveniri. Sed ut ejus proterviam illico et Eligii merita demum Dominus declararet, mox ut terram sarculo scalpere cepit, manubrium fossorii manibus ejus inhæsit : sicut miser opus præsumptum relinquens, sequenti quoque die in manibus suis vermibus ebullientibus miserabiliter expiravit. Ex quo facto tantus timor adolevit in populo, ut nullus deinceps, quamvis probabilis vitæ, præter Eligium, hujusmodi negotium auderet appetere.

* ms. Mor. quasi tumulum quoque.

Maurini temeritas divinitus punita.

* ms. Lou. et Mor. cavare.

6 Eligius ergo cura Pastoralis suscepta statim in exordio suæ ordinationis cepit assiduare erga locum illum. Est enim haud procul ab urbe Viromandensi, in eo scilicet loco ubi quondam Martyr ex fluvio elevatus

vatus